

Subota, 28. veljače 2026.

Mala dvorana u 19 sati

TRIO ELOGIO

EL AMOR BRUJO

Petrit Čeku, gitara

Pedro Ribeiro Rodrigues, gitara

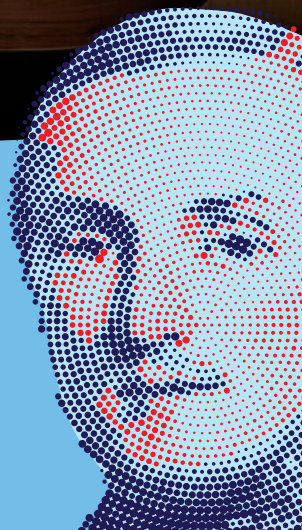
Tomislav Vukšić, gitara

Gošće:

Lucija Stilinović Churikova, flauta

Dagmar Korbar, viola

 LISINSKI
DA CAMERA
25/26

U povodu 150. godišnjice rođenja Manuela de Falle.

Clara Schumann (obr. Petrit Çeku)
Romanca op. 11, br. 1

Frano Parać
Gitarski trio

Claude Debussy (obr. Petrit Çeku)
Sonata za flautu, violu i harfu, L. 137
Pastorale: Lento, dolce rubato
Interlude: Tempo di minuetto
Finale: Allegro moderato ma risoluto

Sanda Majurec
Dodiri, za trio gitara (praizvedba)

Manuel de Falla (obr. Petrit Çeku)
Suita iz baleta *El amor brujo*
Introducción y escena
En la cueva – La noche
Canción del amor dolido
El aparecido
Danza del terror
El círculo mágico – Romance del pescador
A media noche – Los sortilegios
Danza ritual del fuego
Escena
Canción del fuego fatuo
Pantomima
Danza del juego de amor
Final – Las campanas del amanecer

TRIO ELOGIO osnovala su 2009. godine trojica gitarista školovanih u razredu Darka Petrinjaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu: Petrit Çeku, Pedro Ribeiro Rodrigues i Tomislav Vukšić. Iako su proizašli iz jedinstvene tzv. zagrebačke gitarske škole, ovi glazbenici nose bogatstvo raznolikosti porijekla i kulturnih identiteta sredina iz kojih potječu i koje su ih oblikovale, ističući svoju umjetničku i kulturnu raznolikost. Posebnu pozornost u kreiranju koncertnoga repertoara posvećuju opusima hrvatskih skladatelja, uvažavajući istovremeno i povijesni aspekt velikih orkestralnih skladbi, udružujući ih u svojim programima sa suvremenim djelima.

Trio Elogio ustrajno ulaže u očuvanje hrvatske kulturne baštine; jedan od njihovih doprinosa na tome području bio je donatorski koncert za obnovu Palače Gvozdanović u organizaciji Muzeja za umjetnost i obrt te Hrvatske radiotelevizije. Nastupali su na važnim međunarodnim festivalima, kao što su Grachtenfestival, Wonderfeel (Nizozemska), Festival Internacional de Música de Marvão, Cisternmúsica (Portugal), Kyburgiade (Švicarska) i Alpenarte (Austrija) te na glazbenim festivalima i ciklusima diljem Hrvatske, kao što su Zagreb Kom, Dubrovačke ljetne igre, Glazbene večeri u Sv. Donatu, Samoborska glazbena jesen, Osorske glazbene večeri i Glazbena tribina u Osijeku. Trio Elogio nastupao je u uglednim koncertnim dvoranama, poput Het Concertgebouw (Amsterdam, Nizozemska), Angelika Kauffmann Saal (Schwarzenberg, Austrija) i Tiroler Festpiele (Erl, Austrija).

Trio je ostvario uspješne suradnje s istaknutim glazbenicima, među kojima su Santiago Cañon Valencia, Sara Ferrandez, Gili Schwarzman, Ivana Kuljerić Bilić, Filip Merčep, Ivana Srbljan i Sebastian Manz. Interpretacijski potencijal i umjetničku vrijednost Trija Elogio prepoznali su suvremeni skladatelji Krešimir Seletković, Rafet Rudi i Hugo Vasco Reis, posvetivši im svoje skladbe. Album prvijenac *Mozart / Ruždjak / Dvořák* izdan je 2019. godine pod etiketom BuntArta. Drugo diskografsko izdanje Trija Elogio, *Quasi ritorno*, sadrži originalna djela napisana za gitarski trio u proteklih deset godina, a objavila ga je izdavačka kuća Cantus. Trio je bio nominiran za diskografsku nagradu *Porin* u tri kategorije: za najbolji album klasične glazbe i za najbolju produkciju albuma klasične glazbe, a nagradu je osvojio za najbolju skladbu klasične glazbe: *Acumal*, za gitarski trio skladatelja Brune Vlaheka, koju je ansambl izveo na prvome koncertu prve sezone ciklusa *Lisinski da camera*.

Trio Elogio dobitnik je Nagrade *Milka Trnina* Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika, za najbolje glazbeno postignuće u 2022. godini. Dio su zajednice zagrebačke gitarske škole (predvođene Darkom Petrinjakom) kojoj je Hrvatsko društvo skladatelja početkom 2025. dodijelilo Nagradu *Vatroslav Lisinski* za 2024. godinu, za doprinos hrvatskome glazbenom stvaralaštvu.

Flautistica **LUCIJA STILINOVIĆ CHURIKOVA** aktivna je solistica te komorna i orkestralna glazbenica. Diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Renate Penezić te na Manhattan School of Music u New Yorku u klasi Roberta Langevina. U sklopu programa razmjene studenata, pohađala je Konzervatorij u Utrechtu u klasi Alda Baertena i Wilberta Hazelzeta (traverso flauta), a bila je i studentica Kraljevskog konzervatorija u Antwerpenu u klasi Alda Baertena, gdje je završila dodiplomski studij. Pohađala je jednogodišnje poslijediplomsko usavršavanje na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Beču, u klasi Karl-Heinza Schütza.

Usavršavala se kod uglednih flautista i pedagoga kao što su Sir James Galway, Emmanuel Pahud, Denis Bouriakov, Peter-Lukas Graf, Herman van Kogelenberg, Andrea Lieberknecht, Rachel Brown, a kao stipendistica Međunarodne glazbene akademije u Lihtenštajnu pohađala je majstorske tečajeve Philippea Bernolda. Na *piccolu* se usavršava kod Stephanie Mortimore, Jennifer Gunn, Snježane Pavičević, Karin Bonelli i Gundrun Hinze.

Nastupila je uz cijenjene domaće i strane orkestre i ansamble. Solistički i u komornim sastavima predstavila se na prestižnim festivalima. Redovito nastupa s pijanistima Zrinkom Ivančić Cikojević i Danijelom Detonijem, gitaristom Pedrom Ribeinom Rodriguesom, a s harfisticom Veronikom Čiković čini Duo Eolian koji je osvojio prvu i posebnu nagradu 11. međunarodnog natjecanja *Suoni d'Arpa* u Saluzzu te ostvario uspješne nastupe u Hrvatskoj i Italiji.

Pobjednica je natjecanja British Flute Society Competition u Londonu, Woodwind & Brass u Varaždinu te natjecanja *Papandopulo* i *Ferdo Livadić*. Godine 2020. bila je dobitnica stipendije Njujorške filharmonije.

lucijastilinovic.com

DAGMAR KORBAR violu počinje učiti s pet godina kao najmlađa violistica u Hrvatskoj. Godine 2018. diplomirala je violu u klasi Milana Čunka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Nakon toga započela je studij na Konzervatoriju u Amsterdamu kod Nobuko Imai i Marjolein Dispa, koji je završila 2022. s najvišim priznanjem. Od sezone 2021./2022. do 2023./2024. bila je prva viola Nizozemske filharmonije. U listopadu 2024. počela je raditi kao nastavna asistentica viole na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Usavršavala se kod renomiranih profesora kao što su Bruno Giuranna, Tabea Zimmermann, Gilad Karni, Thomas Riebl i Miguel da Silva. Također je dobila stipendiju Međunarodne muzičke akademije u Lihtenštajnu. Osvojila je brojne prve nagrade na državnim natjecanjima kao solistica (2008., 2010., 2014.) i u komornim sastavima (2010., 2011., dvije 2014., 2015.). Na natjecanju *Ars Nova* u Trstu osvojila je drugu nagradu u kategoriji dua, sa sestrom Helgom Korbar.

U veljači 2024. osvojila je prvu nagradu na 12. Natjecanju mladih glazbenih umjetnika *Papandopulo* u Zagrebu, a u studenome 2019. prvu nagradu na 6. Nacionalnom nizozemskom natjecanju violista. Kao studentica Sveučilišta u Zagrebu dobitnica je Dekanove i Rektorove nagrade. Bila je stipendistica Jeunesses Musicales Njemačke (tamošnje Glazbene mladeži) i Međunarodne ljetne akademije mdw – Sveučilišta za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču.

Članica je Ansambla Esperanza koji čine stipendisti Međunarodne glazbene akademije u Lihtenštajnu. U lipnju 2018. debitirala je kao solistica sa Zagrebačkom filharmonijom svirajući *Koncert za violu* Williama Waltona. Kao komorna glazbenica nastupala je na festivalima kao što su: Festival Next Generation u Bad Ragazu, Musikwoche Braunwald, festival :alpenarte, Mozartfest u Würzburgu, Festival komorne glazbe u Delftu, Grachtenfestival, festival Muze van Zuid, Festival barokne glazbe Korkyra, Festival komorne glazbe Ostinato te Varaždinske barokne večeri.

korbardagmar.com

El amor brujo – začarana ljubav, ljubav koja opčinjava – simbolička je spona programa koji, obuhvaćajući širok raspon skladateljskih opusa, glazbeno i poetički povezuje naizgled udaljene ideje i estetske svjetove. *Romanca* br. 1 iz opusa 11 dvadesetogodišnje **CLARE SCHUMANN** (1819. – 1896.) zaokret je prema zrelijem izrazu u odnosu na njezina ranija, pretežito virtuozna djela. U obradi Petrita Čekua ta introspektivna minijatura otvara večer i uvodi publiku Trija Elogio u pomno oblikovanu programsku cjelinu. Skladana 1839. godine, dio je posvete skladateljčinu skorom suprugu Robertu, a klavirski slog prožela je intimnim emotivnim nabojem, zadržavajući odmjerenu ornamentaciju te lirski karakter, dajući interpretima puno prostora za ekspresiju.

Izražajnost je važan aspekt i u glazbi akademika **FRANE PARAĆA** (1948.), čiji su glazbenički instinkt, osjećaj za mjeru te vješt rukopis formirali individualnu nišu u povijesti hrvatske glazbe proteklih pola stoljeća, gdje nalazimo njegov opus univerzalnih umjetničkih kvaliteta. Nakon vrlo uspješne *Muzike za gitaru* iz 1980., dvanaest godina poslije nastaje i Gitarski trio. Skladao ga je za kolege Darka Petrinjaka, Istvana Römpera i Gorana Listeša, godine 1992., koji su skladbu praižveli na Osorskim glazbenim večerima 22. kolovoza iste godine, a djelo je tri godine poslije zabilježeno na diskografskom izdanju Zagrebačkog gitarskog trija, *Travanj je najokrutniji mjesec*. Otad živi na repertoarima nasljednika tradicije gitarskog trija, čiji su izdanci i Petrit Čeku, Pedro Ribeiro Rodrigues te Tomislav Vukšić. Usred različitih pristupa odabranim instrumentalnim ili vokalne-instrumentalnim izvođačkim korpusima, Frano Parać uspijeva zadržati zanimljivu složenost postupaka i jednostavnost njihova ishoda.

Uz Cézannea i Mallarméa, **CLAUDE DEBUSSY** (1862.–1918.) jedan je od ključnih predstavnika francuskog modernizma, a njegov utjecaj osjetio se i među skladateljima koji su početkom 20. stoljeća dolazili u Pariz. Jedan od njih bio je i poznati Španjolac u središtu večerašnjeg koncerta, Manuel de Falla. U svojoj kasnoj skladateljskoj fazi, usred ratnih zbivanja, Debussy je bio kreativno usporeniji. Godine 1915., tijekom boravka u Pourvilleu, započinje ciklus planiranih komornih sonata, među kojima nastaje i *Sonata za flautu, violu i harfu* – jedno od njegovih posljednjih dovršenih djela. Nedugo zatim, boreći se s rakom, uspijeva završiti *Sonatu za violinu*, dok preostale tri sonate ostaju nerealiziranim idejama. Posljednji put javno se pojavio 1917., na izvedbi vlastite *Sonate za violinu*, kako bilježi François Lesure. Govoreći o *Sonati za flautu, violu i harfu*, osvrćući se na njezinu suspregnutu melankoliju, Debussy je spomenuo kako je „strašno tužna” te da ne zna treba li se nad njom smijati ili plakati – možda oboje istodobno. Istaknuo je i da ga djelo podsjeća na njegov raniji skladateljski stil iz 1890-ih, posebno na razdoblje kad je komponirao zbirku nokturna, rekavši da ga podsjeća na „vrlo starog Claudea Debussyja”.

Skladateljski formirana u klasi Stanka Horvata, uz usavršavanja na međunarodnim radionicama i festivalima suvremene glazbe, skladateljica, pedagoginja i čembalistica **SANDA MAJUREC** (1971.) aktivna je na domaćoj i inozemnoj sceni, surađujući s istaknutim ansamblima i glazbenicima. Rezultat takve suradnje su i *Dodiri*, novo djelo za Trio Elogio, nastalo na prijedlog Petrita Čekua. Sama tema koncerta donekle je utjecala na početni impuls ideja te naslov skladbe, pojasnila je skladateljica istančanog senzibiliteta za komorni zvuk: „Istraživala sam taktičnost gitare koju inače doživljavam kao vrlo taktilan instrument - i zbog načina sviranja i zbog njezina oblika koji podsjeća na torzo. ‘Dodirnost’ i ‘zvučnost’ su također vrlo povezani, tako da vjerujem da je moguće i slušno doživjeti cijelu lepezu načina i vrsta dodirivanja...” Svojom se partitutom pridružuje dugom popisu hrvatskih akademskih skladateljica i skladatelja koji su pridonijeli tome da je ovdašnji repertoar glazbe za klasičnu gitaru, i u međunarodnom kulturnom kontekstu, jedan od najbogatijih.

Potka skladbi o kojoj Sanda Majurec govori naslov je koncerta, ujedno i posljednjeg djela na programu. Koncert Trija Elogio posvećen je 150. obljetnici rođenja španjolskog skladatelja **MANUELA DE FALLE** (1876. – 1946.), jednoga od ključnih autora europske glazbe prve polovice 20. stoljeća. Rođen 1876. u Cádiz, gradu snažnih mediteranskih i atlantskih kulturnih prožimanja, Falla je od ranog djetinjstva upijao pučke pjesme, plesove i priče koje su oblikovale njegovu maštu i kasniji skladateljski jezik. Iako je isprva osjećao sklonost književnosti, u adolescenciji se posvećuje glazbi s gotovo mističnim osjećajem poziva, studirajući klavir u Madridu i postupno se okrećući kompoziciji. Premda važan dio svojega formativnog razdoblja duguje boravku u Parizu te utjecajima tamošnjih skladatelja koji su ponudili potreban odmak od španjolske tradicije i strujanja toga doba – Debussyja, Dukasa te Fallina generacijskog kolege, Ravela – u njegovu opusu osobito mjesto zauzima upravo glazba koja odražava karakter, identitet i zvukolike njegove domovine.

Onamo se vraća zbog rata te između 1914. i 1915. godine, na poticaj slavne plesačice Pastore Imperio, nastaje *El amor brujo*, balet prema andaluzijskoj legendi o Candelas, mladoj Ciganki koju progoni duh pokojnog muža.

„Stvorili smo neobično, novo djelo, čiji učinak na publiku ne poznajemo, ali koje smo duboko osjetili”, rekao je Falla nakon završetka rada na baletu.

Izvorno zamišljen kao scenska *gitanería* s pjevanim i govorenim dijelovima, balet je nakon madridske premijere 1915. godine (usred niza kritika) doživio više prerada: Falla je proširio orkestraciju, produbio dramaturgiju i postupno oblikovao koncertnu verziju koja se ustalila kao suita.

U njoj dolazi do punog izražaja njegova sposobnost preobražavanja tradicijskog materijala u umjetnički rafiniranu i izrazito osobnu glazbenu viziju, istodobno duboko ukorijenjenu u španjolskoj baštini i otvorenu strujanjima svoga vremena. Ta je strujanja i sam nastavio oblikovati angažmanom u Granadi, kamo je potom otišao živjeti, sprijateljujući se s Lorcom i drugim važnim akterima tamošnjega kulturnog kruga koji je u konačnici napustio, emigrirajući u Argentinu odakle se nije vratio.

U partituri suite vidljivo je Fallino temeljito proučavanje *cante jonda*, andaluzijskog pjevanja čije je melodičke, ritamske i harmonijske značajke pretočio u osobni, umjetnički sublimiran idiom. Ne citira autentične tradicijske napjeve, nego stvara vlastiti *arte folclórico*, glazbu koja zvuči arhaično i pučki, ali je posve autorski oblikovana. Naglašena ritamska pulsacija, uporaba ostinata te perkusivno tretiranje klavira i gudača u orkestru stvaraju gustu, gotovo ritualnu zvučnu teksturu. Upravo napetost između folklorne inspiracije i kompozicijske discipliniranosti daje djelu trajnu svježinu.

Obrada za gitarski trio, koju potpisuje Petrit Čeku, vraća jedno od središnjih djela španjolske moderne instrumentu koji je, iako nije dio izvorne orkestracije, duboko upisan u zvučni imaginarij andaluzijske tradicije iz koje je partitura izrasla. Dodatno ističe ritamsku oštrinu i idiomatsku bliskost flamenku: reducirana tekstura instrumentacije omogućuje jasnije razabiranje glazbenih slojeva, dok gitara, svojim interpretativnim – primarno perkusivnim i kolorističkim – mogućnostima, prirodno preuzima ulogu medijatora između scenskog rituala i koncertne refleksije. U toj novoj zvučnoj perspektivi suite iz baleta *El amor brujo* otkriva bitne značajke Fallina skladateljskog jezika – glazbu u kojoj se kazališna strast i unutarnja, gotovo asketska čistoća linije susreću u snažnom, sugestivnom izrazu.

Organizator i nakladnik: Koncertna dvorana
Vatroslava Lisinskog, Zagreb
Za nakladnika: Nina Čalopek, ravnateljica
Producentica: Dubravka Bukojević
Urednik: Hrvoje Dečak
Autorica teksta: Karolina Rugle

Lektorica: Rosanda Tometić
Oblikovanje i grafička priprema: Daniel Ilie
Tisak: KERSCHOFFSET d.o.o., Zagreb
Naklada: 120 primjeraka
Cijena: 2 eura

**PAPANDOPULO
KVARTET**
4. 10. 2025., 28. 3. 2026., 9. 5. 2026.

TRIO ELOGIO
8. 11. 2025., 28. 2. 2026., 11. 4. 2026.

DUNJA BONTEK, violina
MARIJA ANDREJAŠ, viola
MONIKA LESKOVAR, violončelo
MARTINA FILJAK, glasovir
6. 12. 2025., 24. 1. 2026., 6. 6. 2026.

Pokrovitelji:

Sponzori:

Pokrovitelji:

GRAD
ZAGREB

Sponzori:

PBZ
Intesa Sanpaolo Group

CROATIA[®]
OSIGURANJE